

dríem deixar sense asterisc, com sigui que el seu abstracte REPAUSATIO, -ONIS, ja figura en Sant Cesari d'Arles † 543 (*Bull. Du C.* xvii, 225): en català ja apareix en Jaume I: «trobaren un loc qui havia nom Sancta Ponsa, e estimaren que alí era bon loc d'arribar, e que-y havia un puiget prop de la mar; e ab 500 hòmens que-y poguessen pujar no haurien paor que-l perdessen, ans seria arribat tot l'estol; e fo ayxí emprès, que-l dimenge *reposassen* en aquell pug del Pantaleu ---» (§ 59, Àg., p. 97); també en Llull.

Molts des del S. xiv, *reposar* i *reposit*. V. la dita de Muntaner supra (sobre *posada*); i: «fêu *reposar* lo príncep, e-l desarmaren, e li faeren venir los metges del senyor rey, que li adobaven una gran ferida de bordó que tenia per la cara e d'altres nafres ---», Muntaner, § 192; «tramet la coloma per lo matí a les cases dels prelats e senyors temporals, e lo sant Spirit va volant damunt, e veu que tots són òrreus e sùtzeus, per injustícies --- e no s'i *repose* --- tampoc no s'i *reposa* --- tampoc s'i *repose* ---», StVicentF (*Serm.* i, 131.21); «dexas *reposar* la roba una nit y cobrir lo bugader: colum operire et noctem unam, donec lintea bene deferbuerint, relinquere», OPou (*ThPu.*, 229).

Reposat 'descansar' [Muntaner, supra]; 'tranquil': «Com Hipòlit fon a la porta de l'hort --- estigué escoltant e sentí plányer ab veu molt adolorida: donà-li de parer que fos veu de dona, e dix entre si: —Oh, com voltia molt més sentir la veu de Tirant que no d'aquesta donzella ---. Estigué mirant si poria pujar per la paret, com véu que loc no hi havia, tornà a la porta ab lo cor *reposit*, pensant que tot allò fos causa d'alguna donzella ---», JoMartorell (§ 234, Riq., p. 686); passatge i acc. que s'hauran de tenir en compte per comprendre la selecció del nom de la *Viuda Reposada*.

Repòs [Llull]: «Las! mon delit dolor se converteix, / dobla-s l'afany après d'un poc *repòs*: / sí co-l malalt qui, per un plament mòs, / tot son menjar en dolor se nodreix»; «La mia por d'alguna causa mou / --- / ¿Què és açò que-m veda tot *repòs*, / e lo dormir la congxa no-m tol, / e ma rahó cuyda morir per dol / ---?», Ausiàs (I, 4f, xxxv, 1e; també en el poema LVII); «la mia ànima --- comane e --- suplique als vostres sancts àngels que al *repòs* del si de Abraham la guien, e portaré alegre embaxada als sants patriarques», R. de Corella (*Vida de Sancta Anna*).⁴ Cf. basc *errepausu* 'replà en una escala'. *Reposa*. *Reposable*. *Reposada*. *Reposadament*. *Reposador* m. [Verdaguer]: «en tan bell *repositor*, / Josep parlava a Maria / ---» (*Flors Mar.*, 29): pròpiament és un terme pastoral, gens rar en els Pirineus de Cerdanya («Lo *Repositor* dels Bous» damunt Llo, vora l'Avellanosa, 1959) fins a l'Albera: damunt Montesquiu cap a la ratlla de Villalonga, hi ha els «*repuzadús* i *bálmæ* d'en Dótres» (1959). *Reposall*. *Reposament*. *Reposari*. *Inrepòs*.

Sobreposar i *sobreposat*, que substantivat s'usava en el sentit de 'cap, prefecte': «ab volentat dels *sobreposatz* dels ortolàs», doc. de 1292, i un de semblant de c. 1284, referents als horts de Perpinyà (*RLR* iv, 510; iv, 363). Parlant de medicaments i cataplasmes:

«--- mostalla / lo cuyro talla, / color altera; / pebre ulcera, / polvorizat, / *sobreposat* / ahon se vulla», «--- menjau, / no febrejau, / no serà res: / de fredor és: / *sobreposada*, / cuyta en cendrada / madeixa, crua / lo vent desnua», JRoig (*Spill*, 6082). *Sobreposat* adj. 'postís' és mot genuí i ben recomanable; altrament veg. *DTo*. 1647, i com a terme litúrgic, *BDC* xvii, 89. A *SOBRE-* dono cites de *sobreposar* des de 1330, *-osaria* i *-osat* des de 1275, *sobreposít* des de 1313, i *sobrepost*. *Sobreposament*. *Superposar*, *-osat*. Per a *superposició*, *PONDRE*.

Suposar, supletiu del ll. *supponere* 'posar dessota', 'suposar'. Llull usà formes més catalanitzades: «la rahon per què entendre non podia les rahons que-l sant crestià li mostrava de la santa Trinitat, era per ço car lo juheu desamava la prova que-l crestià li fahia: car tan és difícil cosa provar trinitat, que negun hom no la pot entendre si doncs no *sotsposa* que hom provar la puscha per rahons necessàries», «per ço que pus planament puschats entendre la art, *sotspose* que lo nombre sert sia en 9 persones, de les quals sia triat e elet nostre pastor», «que fos en creatura bé infinit, segons que demunt havem *susposat*» (*Merav.*, *NCl.* i, 56; *Blanq.* i, 148.28; iii, 125.9). Eiximenis usava ja una forma com la moderna: «Yo --- *supposava* que aquells de vós qui havets tenguts officis, specialment aquest de regiment, hi havets retuda vostra leialtat e vostra diligència» (*Doctr. Comp.*, *NCl.*, p. 100). *Suposament*.

Suposador. En lloc dels cultismes *supòsit* i *suposició* (*PONDRE*) hi ha la forma popular *suposança*: «No sé si serà lícit fer certes *suposicions*, perquè desconec al heroe de la reforma --- Presa la llibertat de fer una *suposansa*, pot venir-ne una altra, que, si arribessin a agraviar --- quedarian retirades y com no dites --- Doncs jo *suposo* que la idea generadora de la reforma de Barcelona pot haver obehit a ---», EmVilanova (*Plorant i Rient*, p. 112). Així es continua dient, sobretot a muntanya: «sí fem una *supozansa*, me pareix que ---», pall. (Roní, 1963). *Pressuposar* [Lacav.].

Transposar [Lacav.], supletiu de *transponere* id., per a *transposició* etc., veg. *PONDRE*.

CPT.: *Posacantirs* [*BDC* xx, 317]. *Posalloques*. *Posapà*. *Posapeu*. *Posobra*, Andorra [*DAG.*] i Urgellet [*AlcM*, Barnils, *BDLC* vii, 386] 'vigília d'una festa' < *posa obra*, compost imperatiu, pròpiament 'descansa del treball', perquè en acabar aqueix dia es comença a descansar.

¹ Per exemple a Galícia, on ja pot arribar quasi a 'collocar', però amb el matís de 'posar (una cosa) amb compte, damunt de ---': «a Nosa Señora das Angústias aparece nos cruceiros bretons *pousada* no capitel», Castelaio (*Escolma Dó.*, 97). — ² L'ús ampliat de *pausar* apareix sobretot en accs. de tipus moral, i en els autors de matís meridional en llur llenguatge; però en alguns dels antics ja hi ha bastants casos d'extensió semblant a la catalana: «Quatre causellas a *pausar* relíquias», en *Philomena*, «Domna qu'en bon pretz s'entén / deu ben *pausar*